

10 mei 2026

Jezus leeft gehoorzaam als Hogepriester

Hebreeën 4:14-5:10

Thema: Jezus is onze Hogepriester

Doel

De kinderen leren dat Jezus op aarde was om de zonde in ons leven weg te nemen. Het is weer goed tussen God en ons.

Toelichting

De Joden vierten ieder jaar Grote Verzoendag (Leviticus 16). De hogepriester offert eerst voor zijn eigen schuld. Daarna offert hij een bok voor de zonde van het volk. Het bloed van deze bok sprenkelt hij op het verzoendeksel van de Ark achter het voorhangsel in de tempel. Door dit ritueel voltrekt hij de verzoening voor alle zonden van het volk. God schenkt Israël vergeving.

In Hebreeën lezen we dat Jezus door te sterven aan het kruis hetzelfde ritueel uitvoert voor ieder die gelooft. Hij is onze Hogepriester. Hij hoeft niet eerst voor zijn eigen zonden te offeren, want die heeft Hij niet. Onze volmaakte Hogepriester heeft zichzelf geofferd aan God aan het kruis van Golgota. Hij was Hogepriester en Offer tegelijk. Door gehoorzaam naar God te naderen met zijn eigen bloed, brengt Hij verzoening. Wij mogen opnieuw beginnen en leven als kinderen van God voor altijd. Goede Vrijdag was Gods Grote Verzoendag voor heel de wereld.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Grote Verzoendag

Richtlijnen: Als je ruzie hebt met iemand is het fijn om het weer goed te maken. Hoe kun je dat doen?

Vertel de jongste kinderen hoe in Israël ieder jaar om vergeving voor alle zonden werd gevraagd, hoe zij het goed maakten met de HEER. Leg uit dat de Hogepriester zelf ook verkeerde dingen had gedaan. Eerst moest hij een offer brengen voor zichzelf. Daarna kon hij pas naar de Ark gaan met de zonden van het volk (zie Lev. 16).

Jezus ging met onze zonden naar God, ook al had Hij zelf niets verkeerd gedaan. Jezus stierf aan het kruis. Onze zonden zijn allemaal en voor altijd weg. Hij heeft het goedge maakt goed bij God voor ons allemaal

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Jezus is onze Hogepriester

Richtlijnen: Als mensen zondigen trekken ze zich eigenlijk niets aan van God. Ze doen wat ze zelf willen en zetten Gods geboden opzij. Eigenlijk is er dan ruzie tussen God en de mensen. Hoe maak je het weer goed met God? God zegt tegen Israël dat dat kan door het ritueel van Grote Verzoendag. De hogepriester offert eerst voor zijn eigen schuld. Daarna offert hij een bok voor de zonde van het volk. Het bloed van deze bok sprenkelt hij op het verzoendeksel van de Ark achter het voorhangsel in de tempel. Voor een jaar was het dan weer goed tussen God en zijn volk.

Jezus brengt een definitieve verzoening. Hij is volmaakt gehoorzaam aan God de Vader. Hij hoeft niet eerst voor zichzelf te offeren, Hij heeft geen zonde. Daarom kan Hij naar God gaan met de zonde van alle mensen. Hij brengt een offer om het weer goed te laten worden. Vraag de kinderen of ze weten wanneer Jezus liet zien dat Hij onze Hogepriester is (Goede Vrijdag). En in welk 'heilighdom' gebeurde dat (het kruis van Golgota)? Jezus is dan Hogepriester, maar wie was het 'offer' (Hijzelf).

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: De Hogepriester van Goede Vrijdag

Richtlijnen: Zonde is je eigen weg gaan, je weinig of niets van God aantrekken. Mensen zondigen niet één keer of af en toe, maar steeds weer. Het wordt niet beter. Een voortdurende barrière tussen God en mensen. Is Israël gaf de HEER een ritueel om verzoening te brengen: Grote Verzoendag. Onderdelen zijn: de hogepriester offert voor zijn zonden, daarna voor de zonden van het volk. Hij brengt het bloed van het offerdier bij God, die vergeving schenkt.

In Hebreeën 4-5 lezen we dat Jezus door te sterven aan het kruis hetzelfde ritueel uitvoert voor ieder die gelooft. Hij is onze Hogepriester. Hij hoeft niet eerst voor zijn eigen zonden te offeren, want die heeft Hij niet. Onze volmaakte Hogepriester heeft zichzelf geofferd aan God aan het kruis van Golgota. Hij was Hogepriester en Offer tegelijk. Door gehoorzaam naar God te naderen met zijn eigen bloed, brengt Hij verzoening. Wij mogen opnieuw beginnen en leven als kinderen van God voor altijd. Goede Vrijdag was Gods Grote Verzoendag voor heel de wereld

Extra bijbelgedeelte: Leviticus 16

Alleen de Hogepriester mag, nadat hij heeft geofferd voor zijn eigen zonden het Heilige der Heilige binnengaan om het bloed van een bok over het deksel van de Ark te sprenkelen. Zo vraagt hij vergeving voor heel Israël.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene Inleiding

Dit gedeelte begint met een belangrijke oproep: hou vast aan het geloof dat wij belijden! Waarom? Omdat wij een hooggeplaatste hogepriester hebben. En over deze hogepriester gaat het in het gedeelte dat wij vandaag lezen: Jezus, de Zoon van God.

Zijn naam wordt hier verbonden aan het ambt van hogepriester. Door deze verbinding maakt de schrijver ons duidelijk, hoe Jezus hier zowel de Zoon van God is, maar ook de mens onder de mensen. Nu zijn we in de Evangeliën - trouwens ook in het Oude Testament - al diverse priesters tegengekomen. Zo hoorden we van Aaron, de broer van Mozes, naar wie zelfs een hele priesterorde is genoemd. We hoorden van Melchisedek, die Abram ontmoette in het beloofde land en naar wie eveneens een orde genoemd is. Beide ordes komen we hier tegen in de brief aan de Hebreeënen en allebei spelen zij een rol in wat de schrijver ons verkondigt: Jezus, de Zoon van God, is de Hogepriester voor Gods troon.

Als Hogepriester staat Jezus pal naast alle andere mensen. Jezus kon verzocht worden als alle andere mensen. En Hij kon geroepen worden zoals dat ook gold voor de andere hogepriesters die Israël heeft gekend. Maar omdat Hij de hemelsferen is doorgegaan is Hij meteen ook totaal anders, omdat Hij de enige is die dit kon en mocht doen. Jezus is de hemelsferen doorgegaan, zoals een hogepriester hier op aarde de voorhoven en het heilige konden doorgaan om tot in het heilige der heiligen te komen. Een aardse hogepriester mocht daar, bij de Ark, verzoening afsmecken vanwege de zonden van het volk en van hemzelf. Jezus heeft echter geen zonde begaan. Als hemelse Hogepriester is Hij dan ook hoog boven ons verheven, omdat Hij direct tot God mag gaan.

Zo zien wij dus, hoe Jezus hier geschetst wordt als mens onder de mensen en tegelijkertijd ook als eniggeboren Zoon van God. En als grote verdienste van zijn weg en van zijn werk wordt ons verkondigd, dat wij nu niet meer bang hoeven te zijn om voor God te verschijnen. Als wij, net als Jezus, door de hemelsferen zullen gaan om te verschijnen voor de troon van God, dan vinden we daar genade. Omdat Jezus daar is.

Jezus is als mens net zo kwetsbaar geweest als wij. Ook Hij had te maken met de zuigkracht van de zonde. En omdat Hij deze zuigkracht als mens heeft ondervonden, kan Hij ook in alle redelijkheid en billijkheid oordelen over zonden, die door mensen in zwakheid zijn begaan. Voor zo'n zonde moest in het Oude Testament een offer worden gebracht. Vanuit het evangelie leren wij dat Christus zelf dat offer is. Waar dus een hogepriester moest offeren voor het volk, inclusief voor zichzelf, horen wij van Jezus, dat Hij zelf dat offer is. Dat is dan ook meteen de roeping, waartoe Hij geroepen is. De roeping van Jezus heeft alles te maken met zijn gehoorzaamheid aan de wil van zijn Vader. Dat was voor Hem niet makkelijk. Zijn weg ging door de diepte heen. De schrijver wijst hierin ook op de nacht in Getsemané, waar Jezus bad om een andere weg dan de weg naar het kruis. Jezus is aan dat kruis gestorven. Toch verkondigt de schrijver hier, dat zijn gebed werd verhoord. Hoe? Door te wijzen op zijn ontzag voor God. Luther zegt, dat Jezus' gebed hier verhoord wordt op grond van zijn geloof. En dat Hij bevrijd wordt van de angst voor God, dat is de angst dat hij God tegenover zich zou vinden in plaats van naast Hem als degene die deze weg van Hem vraagt. Nu Jezus op grond van dit gebed in die donkere nacht toch gehoorzaam blijft aan de wil van zijn Vader, trekt zijn Vader met Hem op, omdat heel deze weg juist de bedoeling was van de roeping van zijn Zoon. Zo wordt het lijden en sterven van Jezus omschreven als de uiteindelijke volmaaktheid. Een volmaaktheid die past bij een offerlam, dat rein moest zijn, volmaakt, om te kunnen dienen als het lam, dat de zonden van deze wereld wegneemt. In deze weg en in dit werk worden wij getuige van het geloof dat wij mogen hebben en de hoop die wij mogen koesteren op onze hemelse hogepriester, naar de orde van Melchisedek.

Vers voor vers

Hoofdstuk 4

- Vs. 14 Wij horen hier de oproep om vast te houden aan het geloof.
Dat geloof heeft alles te maken met de belijdenis, dat Jezus de Zoon van God is.
Dit is een belangrijke en centrale uitspraak, die in heel het vervolg van deze tekst als stralende achtergrond moet worden gelezen.
Dat Hij de Zoon van God is blijkt wel, omdat hij de hemelsferen is doorgegaan.
- Vs. 15 Maar Jezus is ook mens geweest. Een mens die geen zonde heeft begaan. Maar die wel goed op de hoogte is van de zuigkracht van de zonde.
- Vs. 16 Deze mens, Jezus, staat voor Gods troon. Als wij voor diezelfde troon verschijnen, zal Hij naast ons staan en vinden wij daar barmhartigheid en genade.

Hoofdstuk 5

- Vs. 1-10 In deze verzen wordt langs twee lijnen uitgelegd, dat Christus beantwoordt aan de voorwaarden voor het ambt van hogepriester.
In vers 1-3 wijst de schrijver ons op het feit, dat Jezus mens was zoals wij.
Vanaf vers 4 spreekt hij over de roeping tot het ambt.

- Vs. 1-3 Alle mensen lijden onder de zuigkracht van de zonde. Daarom moet het offer, dat de hogepriester mag brengen vanwege de zonden van het volk, ook gebracht worden met het oog op de hogepriester zelf.
Door dit offer stelt de hogepriester zich niet alleen op als zondaar onder de zondaren, maar zal hij ook begrip hebben voor zonden, die men vanwege onwetendheid of uit zwakheid heeft begaan.
In het Oude Testament gold een bewuste zonde als directe misdaad tegen God. Maar een onbewuste zonde kon vergeven worden, op grond van offer en gebed.
- Vs. 4 Vanaf dit vers gaat de schrijver in op de roeping van Jezus tot Hogepriester. Jezus heeft zich deze titel niet toegeëigend. Hij ontving deze roeping van zijn hemelse Vader, de God van Israël. Zoals Aaron geroepen is, zo ook Christus.
- Vs. 5v Dit wordt onderstreept met twee citaten, zie Psalm 2,7 en Psalm 110,4.
Door deze twee teksten aan te halen, toont de schrijver aan dat elke verdachtmaking van Jezus' priesterschap misplaatst is.
Ten eerste is er sprake van een priesterschap naast dat van Aaron, nl. van Melchisedek.
En ten tweede is de God van Israël degene, die zijn Zoon roept tot dit ambt.
- Vs. 7 Ondertussen was deze roeping voor Jezus niet makkelijk. Met een sterke verwijzing naar het gebed van Jezus in de hof van Getsemané, zijn weg en zijn werk, zijn lijden en sterven aan het kruis, spreekt de schrijver over zijn tranen en gebeden. God kon Hem immers redden van de dood. De weg van Jezus liep echter uit op de dood. Heeft God Hem dan verhoord, zoals de schrijver hier beweert? Om dit te volgen moeten we bij Luther te rade gaan. Jezus is verhoord op grond van zijn geloof. Hij ging zijn weg in gehoorzaamheid aan de wil van zijn Vader. De drinkbeker wordt dan ook niet weggenomen. Integendeel: deze drinkbeker is de kern van de roeping van Jezus. Dit is juist het doel van God, dat de Zoon zal lijden en sterven. In dit lijden en sterven is God niet de tegenstander van Jezus, maar maakt Hij van Jezus de grote Verlosser die als Hogepriester voor zijn troon mag staan.
- Vs. 9v De uiteindelijke volmaaktheid is het sterven van Jezus. Door te sterven aan het kruis is Jezus zijn weg gegaan tot het einde, als Lam dat volledig smetteloos was en dat de zonden van de wereld weggenomen heeft. Zo is hij door God uitgeroepen tot de Hogepriester die hij mag zijn, naar de orde van Melchisedek.

Vragen

- Wat betekent het voor jou, dat wij een hogepriester hebben in de hemel?
- Vind je het moeilijk? Vasthouden aan jouw geloof?
- Heb je God in jouw gebeden al eens om vergeving gevraagd?
En denk je dat Hij jou vergeven heeft? Waarom?

Auteur: GD

Liederen

Psalm 47	
Lied 380	(=Gezang 232 LvdK)
Lied 675	(=Gezang 477 LvdK)
Lied 661	(=Gezang 105 LvdK)
Lees je Bijbel, bid elke dag	Hemelhoog 382
Jezus is de Goede Herder	Hemelhoog 428
Uw Woord is een lamp voor mijn voet	Hemelhoog 494
Van A tot Z	Hemelhoog 621
Zeg het voort	Hemelhoog 696
Toen De Heer was opgestaan	Hemelhoog 199
Ik moet weggaan	Hemelhoog 231

Auteur: PZ

Grote Verzoendag

Inleiding

Joep en Chris hebben ruzie. 'Geef hier, het is mijn bal', roept Chris. 'Nee', roept Joep, 'het is mijn bal. Kijk maar er staat een letter op. Een J.' Ja, dat is waar. Op de bal staat de letter J. Dat is de letter van Joep. 'Maar ik had hem hier neergelegd', zegt Chris. 'bij het schuurtje, dat weet ik zeker. 'Dat is ook waar. Chris liep even terug naar huis en liet de bal liggen bij het schuurtje. En nu maken de jongens ruzie, dat is vervelend. 'Kijk', zegt Joep 'kijk Chris, daar ligt jouw bal, hij is weggerold.' En ja hoor, daar ligt de bal van Chris, een eindje verderop. 'Sorry', zegt Chris, 'je hebt gelijk.' Gelukkig, Chris en Joep maken het weer goed en gaan weer fijn voetballen. 'We gaan gewoon opnieuw beginnen', zeggen ze allebei.

Designed by studiogstock / Freepik

Bijbelvertelling

Wat fijn dat Joep en Chris het weer goedmaken. Dat is belangrijk. Grote mensen kunnen ook wel eens ruzie maken. Het is fijn als het ook weer goed komt. 'Sorry' zeggen is soms moeilijk, maar wel belangrijk. Fijn als het dan weer goedge maakt is.

Dat staat ook in de Bijbel.

Ieder jaar is er grote Verzoendag, Grote 'Goedmaak' dag. Dit vieren de mensen in Israël.

De hogepriester brengt een offer in de tempel. Dan vraagt de hogepriester aan God of Hij de verkeerde dingen die de mensen gedaan hebben wil vergeven, of Hij het weer goed wil maken.

De hogepriester heeft zelf ook wel verkeerde dingen gedaan. Eerst moet hij vergeving vragen voor zichzelf. God maakt het weer goed met hem.

Daarna gaat de Hogepriester naar de Ark. Weet je nog? De mooie gouden kist met de stenen erin waarop de regels van God staan. Als de Hogepriester bij de Ark is, kan hij vergeving vragen voor alles wat de mensen verkeerd hebben gedaan. En dan kan God dat ook goedmaken. Zo vergeeft God de verkeerde dingen die de mensen gedaan hebben.

De Here Jezus is de belangrijkste 'Goedmaker'. Hij heeft zelf geen verkeerde dingen gedaan, maar vergeeft ons alles wat fout was.

De dag dat Jezus stierf voor alles wat wij verkeerd deden is dus eigenlijk een goede dag. We noemen die 'Goede Vrijdag'. Drie dagen later vieren we Pasen, de dag dat Jezus weer opstond uit de dood, het grootste wonder van God voor alle mensen.

Onze zonden zijn nu allemaal en voor altijd weg. Jezus heeft het goedge maakt voor ons alle mensen!

Gebod

Here God, dank U wel dat U van ons houdt.

U maakt het weer goed met ons!

Amen.

Auteur: IFF

Jezus is onze Hogepriester

Inleiding

Ruzie. Iedereen heeft wel eens ruzie. Soms kun je het snel weer goedmaken, soms duurt het eventjes voordat het zover is. Ook de manier waarop je een ruzie goedmaakt kan verschillen.

Heb je ruzie met je vader of moeder gemaakt? Dan geef je elkaar meestal een knuffel om het weer goed te maken.

Had je ruzie met een vriendje of een klasgenoot dan geef je elkaar vaak een hand en zeg je sorry tegen elkaar. Dan is het weer goed, dan kun je weer verder met elkaar.

Soms heb je hulp nodig om het weer goed te maken, dan lukt het niet om er samen uit te komen. Als dat op school gebeurt, dan ga je naar de juf of meester. Samen praat je er dan over en meestal komt er een goede oplossing en kan het goedgemaakt worden tussen jou en degene met wie je ruzie hebt.

Thuis ga je vaak naar je vader of moeder als je hulp nodig hebt bij het vinden van een oplossing.

Vandaag gaat het in het verhaal ook over zo'n oplossing: iemand komt ertussen en zorgt voor een goede oplossing. Als je het goed maakt met iemand heet dat 'je verzoenen met elkaar'.

Bijbelvertelling

In Israël is er ieder jaar een speciale dag om het goed te maken met de Here God. In een jaar gaan er vaak dingen verkeerd. Je liegt of jukt eens, je pakt iets wat van een ander is, je bent ongehoorzaam of je zegt verkeerde dingen, je scheldt iemand uit of je gebruikt de naam van Here God op de verkeerde manier. Als mensen deze dingen doen, dan noemen we dat zondigen. Als mensen zondigen, denken ze vooral aan zichzelf en zetten ze de Here God aan de kant. Ze doen wat ze zelf willen en houden zich niet aan de regels die God gegeven heeft om ons gelukkig te laten zijn.

Dan kun je wel wat hulp gebruiken om het weer goed te maken met de Here God. En dat gebeurt nu op die ene speciale dag. Die dag heet: Grote Verzoendag. Hoor jij daar ook het woordje 'verzoenen'? Je met iemand verzoenen betekent dat je het goed maakt met diegene. Op die Grote Verzoendag gebeurt er in de tempel iets bijzonders, ieder jaar opnieuw. De hogepriester maakt zich klaar en gaat de tempel in. Op deze ene speciale dag in het jaar gaat de hogepriester naar het achterste gedeelte van de tempel, het Heilige der Heiligen. Daar staat de Ark met het Verzoendeksel. Alweer hoor ik daar 'verzoen' in het woord Verzoendeksel. De hogepriester gaat dan aan het werk. Eerst offert hij voor zijn eigen zonden en fouten. Daarna offert hij een bokje voor zonden van het hele volk Israël. Het bloed van deze bok sprenkelt hij over het Verzoendeksel van de Ark. De bloedspetters zie je duidelijk zitten op het deksel, ze zijn een duidelijk teken dat de Here God alles vergeeft. Alles is weer goed tussen God en de mensen.

Alles wat ik je nu verteld heb, staat in het Oude Testament, het eerste stuk van de Bijbel. De Here God heeft

aan de Israëlieten doorgegeven dat zij ieder jaar deze dag moeten houden. Hij weet natuurlijk dat de mensen fouten maken, soms veel fouten. Hij weet ook dat mensen dit niet zelf goed kunnen maken.

In het Nieuwe Testament, het tweede stuk van de Bijbel staat voor alle mensen geschreven over een andere Hogepriester, een Hogepriester met een hoofdletter. De hogepriester in het Oude Testament is steeds iemand anders. Het was een belangrijke taak, maar als de hogepriester oud was en zijn werk niet meer kon doen, kwam er een nieuwe hogepriester. De Hogepriester uit het Nieuwe Testament, die met een hoofdletter, is steeds dezelfde. Jij hebt het vast al begrepen. Die Hogepriester is de Here Jezus.

Voordat ik verder ga, heb ik een vraag voor je. Weet jij wanneer de Here Jezus liet zien dat Hij onze Hogepriester is? Dat was op Goede Vrijdag. We hebben eraan gedacht dat Hij gestorven is voor al onze zonden, voor alle fouten die wij maken. Zijn bloed was duidelijk zichtbaar toen Hij aan het Kruis hing. Jezus is onze Hogepriester, maar Hij is ook het offer. Denk nog maar eens aan het bokje dat de hogepriester in de tempel offerde en het bloed van het bokje dat op het Verzoendeksel werd gesprend. De Here Jezus zelf is voor onze zonden gestorven, Zijn bloed was zichtbaar aan het kruis op Golgota. Maar dat was niet het einde van het verhaal van Jezus. Hij is weer opgestaan en leeft! En dat kan dus alleen, omdat de Here Jezus dat voor ons gedaan heeft. Voor jou, voor mij, voor iedereen. Dankzij de Here Jezus kunnen alle mensen die Hem gehoorzaam zijn, die van Hem houden en op hem vertrouwen voor altijd gered worden.

De Here God verzoent zich met ons, doordat Hij de Here Jezus naar de aarde heeft gestuurd. Hij is onze Hogepriester!

Gebed

Here God, wat is het bijzonder dat U ons telkens weer wilt en kunt vergeven.

Jezus is onze Hogepriester, Hij is gestorven voor onze zonden, voor onze fouten.

Dank U wel voor de Here Jezus. Amen.

Auteur: JvdM

De Hogepriester van Goede Vrijdag

[Hebreeën 4:14-5:10](#)

Als je de bijbel opendoet bij het begin, dan lees je in Genesis dat God de wereld heeft gemaakt. God maakte de aarde, de planten, de mensen, water, lucht en sterren... en alles was goed.

Maar al snel lees je dan dat het niet lang zo mooi bleef. Er kwam zonde in de wereld, en ziekte. Mensen schaamden zich voor elkaar zoals Adam en Eva, of ze werden jaloers, zoals Kaïn op Abel. En zo gaat het door. Gelukkig denkt God dan niet: 'Die aarde is nu mislukt, die gooi ik maar weg. Ik begin ergens anders wel een nieuw planeetje'. Nee, God houdt van mensen en de wereld die Hij heeft gemaakt. En daarom heeft Hij een plan om de wereld te redden. En ons erbij. Het is de bedoeling dat het allemaal weer net zo goed wordt als in het paradijs.

Een offer

Vijf weken geleden was het Goede Vrijdag. Toen hebben we eraan gedacht dat Jezus is gestorven aan het Kruis. Dat is een heel belangrijke gebeurtenis geweest. Jezus gaf zijn eigen leven om mensen te redden. Dat is echt een offer.

Maar wat is dat nu eigenlijk precies, een offer? Het volk Israël leefde lang voor Jezus op aarde was. Toen was alles anders. Zij kenden nog niet de verhalen van Jezus die stierf, die ook weer levend werd omdat Hij het van de dood had gewonnen. Ze kenden ook niet het verhaal van het Pinksterfeest, dat we bijna weer gaan vieren. Al die dingen waren toen nog niet gebeurd.

Wat ze wel weten is hoe God wilde dat ze leven. De mensen moeten voor elkaar zorgen, niet jaloers zijn, God dienen, elkaar met respect behandelen, niet liegen, stelen en doden. Allemaal dingen die ervoor zorgen dat het goed gaat in een land. Maar net als overal: dat is voor mensen niet gemakkelijk, altijd leven zoals God het wil. En er gaat nog wel eens iets mis...

Voor al die dingen vragen de mensen dan vergeving aan God. Ze zeggen: 'Het spijt ons dat we toch jaloers waren, en dat we ruzie hebben gemaakt in plaats van rustig met elkaar te praten en naar elkaar te luisteren.' Dat zeggen de mensen van Israël niet alleen met woorden. Ze zeggen het ook met een offer. Dat is dat er een bokje of een ander dier wordt geslacht, dat wordt dan verbrand, zodat de rook omhooggaat naar de hemel.

Eén keer per jaar wordt een heel speciaal offer gebracht. Dat is op de dag die Grote Verzoendag heet. Dat offer wordt gebracht aan het begin van het jaar door de hogepriester in de tempel. De hogepriester offert eerst voor zijn eigen schuld en daarna offert hij een bokje voor de zonde van het volk. Het bloed van deze bok sprenkelt hij op het deksel van de Ark in het heiligste deel van de tempel. Ieder jaar weer. En dan is het weer goed tussen God en de mensen. Alle zonden zijn vergeven.

Hogepriester Jezus

In het stuk uit de Bijbel waar het vandaag over gaat, gaat het ook over een hogepriester. Hogepriester Jezus. Hij is een heel bijzondere hogepriester. Net is er verteld dat de hogepriester, vóór hij een offer brengt voor de zonden van de mensen, ook voor zichzelf moet offeren.

Jezus is God en Hij was tegelijk als mens op aarde. Hij deed geen zonde. Ook al leefde Hij in dezelfde wereld als jij en ik, en alle andere mensen, Hij leefde precies zoals God, zijn Vader het wil. Maar Hij wist en weet ook hoe moeilijk het soms kan zijn op aarde, als je verdrietig bent bijvoorbeeld, of als mensen ruzie maken. Hij was mens en ook God en weet precies hoe wij ons voelen. Jezus doet iets heel bijzonders: in plaats van een bokje, offert Hij zichzelf. Niet met een offer waarvan rook omhooggaat, maar aan het Kruis. Hij geeft zijn leven om ons te redden.

En dat is het laatste offer. Wat Jezus deed was genoeg voor altijd en voor de hele wereld. Bijzonder hè? Want anders dan bij dat bokje, wist Jezus wat er gebeurde toen Hij zich opofferde. En ook anders dan bij dat bokje, kwam Hij weer terug uit de dood. Zo kan iedereen weten dat Hij sterker is dan welke zonde, ziekte of verdriet dan ook.

Vertel!

Lees, nog eens, samen het bijbelgedeelte van vandaag en praat erover met de volgende vragen. Gebruik zo veel mogelijk eigen woorden.

- Jezus is een hogepriester in de Hemel *H. 4:14*
Wat doet hij daar nu? *kijk in H. 5:1*
Wat zou dat betekenen?
- Kijk eens naar *H. 4: 15*. Waarom kan Jezus met ons meeleven als we verdrietig zijn, of ons schamen bijvoorbeeld?
- Waarom hoeven we niet bang te zijn om aan God te vertellen wat we verkeerd hebben gedaan? *H.4:16*
- Jezus heeft er niet zelf voor gekozen om het offer voor de wereld te zijn: *H. 5: 4 en 8*. Hoe vind je dat als je denkt aan het verhaal van Goede Vrijdag?
En als je denkt aan het verhaal van Pasen?

Auteur: MZ